

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Vigilii Martyris, & Episcopi Tridentini, qui passus est anno Domini 506, Habetur in fronte operum ipsius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

eiudem Terentiani filius, arreptitus ad sepul- Miracula ad
chrum martyrum, quod ipsi demones inuiti ma- corū sepul-
nifestarant, adductus, continuo liberatus est. chrum.

Quo tam mirifico signo ipse Terentianus admo- Terentianus
nitus, missum fecit prorsus priorum deorum ad Christi
cultum, Christoque credens, initiari voluit sa- fidem con-
cro Baptismo; Ipsumque certamen martyrum,
cuius auctor extiterat, scriptorum monumentis

perpetuae memoriae commendavit; Quae tamen Censura C.
Baronius senior exactissimus, haud ea prorsus Baro. de ho-
esse contendit, quae praे manibus hodie haben- rum 2. mar-
tur, sed ex illis nonnulla accepta, additaque a- tyrum actis
lia, quæ veritati haud videntur posse congruere; Terentianus.
vt dum res gesta ita ponitur Romæ, cum ibi Iu- tom. 4. Ann.
lianus adesset; quem constat his persecutionis
temporibus, quibus solus regnauit, nūquam re-
cessisse ab Oriente. De horum martyrum Iohā-
nis & Pauli reliquijs in Gallias translati, tem-
pore Pelagij Papæ, meminit Gregorius Turo-
nensis, de gloria martyrum cap. 83. De basilica
quoque eorumdem martyrum nomine, Rauen-
næ posita; deque egregio miraculo illic edito, C. Bar iano
meminit Paulus Diaconus, de gestis Longobar. mart. Rom.
lib. 2. cap. 9. & Fortunatus, lib. 4. de vita S. Marti-
ni in fine.

VITA S. VIGILII MARTYRIS, & E-
piscopi Tridentini, qui passus est anno Domini C. Baron. in
506, Habetur in fronte operum ipsius. not. mart.
Rom.

Vigilius patria Romanus, illustribus ortus
parentibus, Athenis liberales artes & sa- 26. Iunij.
cras literas didicit, breviisque tantum sibi Patria & pa-
pietatis & eruditiothesaurum per Dei gra- rentes eius.
tiam comparauit, ut annos natus viginti, ab A-
quileiensi Episcopo, ad quem diuina delatus

VVV 3 fuit

Fuit Episco-
pus Tridentin-
tus.

Claret mi-
raculis.

Confringit
Saturni si-
mulachru.

fuit prouidentia, pastor ordinaretur Tridentinorum, quibus mira fide & constantia Euangeliū Iesu Christi prædicauit, & potentiam beneficētiāmque eius, miraculis in Christi nomine designatis, commendauit. Coecis enim visum & surdis auditū reddidit, mutorū linguas soluit & dæmoniacos, & varijs morbis vexatos sanauit. Præterea stylū in hæreses strinxit & hæreticos, vt sinceritatē doctrinæ Apostolicæ plenē assereret, & purgatā Ecclesiā Christi contraderet. Extat hodie quinq; eius libri cōtra Eutychē: nō extant aut ea, quorum in quinto libro meminit. Ait enim se libros aliquot cōposuisse de Cōciliorum decretis, & religiosa nominū nouitate, contra Sabelliu, Fotinum, & Arium.

Porro cūm diuinā bonitati iam visum esset, fidelem seruū suum in gaudium Domini sui introducere, placuit ipsum prius martyrij quoque corona decorare. Quemadmodum itaque hæreses constanter impugnārat, ita idolatriā nefariam funditus extirpatam cupiebat. Prostabant autem in valle illa quæ flumē Sarcham fundit, Saturni æreum simulacrum, quod incolæ homines feri & agrestes magna religione venerabantur. In hanc itaque ferendi Euangelici seminis gratia profectus Vigilius, Randenam, fratribus germanis, Claudiāno & Maiorano, Julianō item presbytero comitibus, peruenit, ac protinus in ipsum idolum incidit. Zelō itaque Dei exēstuans, spiritu letus ac alacer, Saturnum aggreditur ac spurcū idolum deicit, frangit, & in præterfluentē coniicit, vt turpis simile rei vel memoria apud posteros interiret: solius autem Domini nomen sanctificaretur & regnaret. Mox vero in basin seu fulcrum deiecti idoli residens

residens vir Dei, verbum Domini illis qui illius facinoris spectatores fuerant prædicare cœpit. testificans salutem veram non aliundè vel sperandam vel petendam esse, quām à Iesu Christo Dei & hominis filio. Cæterū Barbari & impij idololatræ, deum & religionem suam contumeliam affectam putantes concurrunt, & seruum Christi, animam suam Patri commendantem, lapidibus sternunt, obtegunt, atque collidunt, Lapidibus anno ætatis eius quadragesimo, Episcopatūs vero vigesimo. Floruisse viderur sub Imperatore Anastasio; quo tēpore Gelasius Antistes Romanus & Fulgentius Apher floruerē, circiter annum Domini 500.

VITA S. RODVLPHI EPISCOPI EV-
gubini & confessoris. partim ex Epistola B. Petri
Damiani ad Alexandrum Papam, partim ex qua-
dam præclaro M. S. Codice.

Rodulphus claris admodum & diuitiarū gloria præstantibus ortus natalibus, magnum rebus à se insigni cum pietate gestis, spléodore attulit maioribus. Is enim cū insita naturæ quadam bonitate, magno impetu in studiū pietatis duceretur, labentibus huius mundi rebus maximo animo despectis, assida voluebat mēte, qua via modoq; ad propositam sibi metam pertingere posset. Tandem post multa confilia cum animo suo prudenter agitata spretis opibus, cōtemptis honoribus, voluptatibus aspernatis, matris lachrymis animo planè virili despectis, & castro quodam suo inexpugnabili munitione vallato, cum omnibus quæ sui furis erant prædijs, Petro Damiano traditis in ericium, quasi in tranquillum vitæ

26. Junij.
Parētes eius
elati.

Rodulphi
egregia pie-
tas.

VVV 4 portum,